

РЕШЕНИЕ

№ 23331

гр. София, 10.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева , като разгледа дело номер **667**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството по делото е по чл. 226 АПК.

Образувано е въз основа на решение № 145/8.1.2026 г., постановено по адм.д. № 10602/2025 г. на ВАС, с което е отменено решение № 15703/29.8.2024 г. на АССГ, по адм.д. № 4309/2023 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав с указания за произнасяне по съществото на спора.

На основание чл. 226, ал. 1 АПК производството по делото, при новото му разглеждане, започва от първото незаконосъобразно процесуално действие. На основание чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд.

Жалбоподателят поддържа и пред настоящата инстанция подадената жалба.

Ответникът директорът на Дирекция „ОДОП“– С. при ЦУ на НАП моли съда да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на жалбоподателя.

Производството първоначално е било образувано по реда на чл. 156 и сл. ДОПК, по жалба на „Техникал Сървисис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], срещу РА № Р-22221721007345-091-001/18.11.2022г., издаден от В. Г. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. – орган възложил ревизията, и В. Г. К., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. Т., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 218/15.02.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва като незаконосъобразен издадения ревизионния акт, с който са

установени допълнителни задължения в общ размер на 154328,29лв. – главница и лихви.

Установени са допълнителни задължения за данък върху добавената стойност/ДДС/ за данъчен период м. 02.2022г., в размер на 128 436.82лв., в резултат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по издадени от „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], фактури, както следва:

- фактура № 10000000036/01.02.2022г. за услуги по обекти с ДДС-110191,29лв.;

- фактура № 10000000037/28.02.2022г. за услуги по обекти с ДДС-18245,53лв.;

Обжалва и определените с акта задължения за лихви върху деклариран, но неплатени задължения от дружеството за данъчни периоди, както и за ползване на данъчен кредит по сторнирани фактури, както следва:

- лихва в размер на 2903,97лв. за неправомерно ползван данъчен кредит - 42841,99лв., за периода от 15.07.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000007/30.06.2021г. на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 59,93лв. върху деклариран, но платен със забавя ДДС в размер на 1699,07лв. за м. 07.2021г.;

- лихва в размер на 264,24лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 4037,21лв. за м. 08.2021г., както и в размер на 404,48лв. за неправомерно ползван данъчен кредит – 8000 лв. за периода от 15.09.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000011/30.08.2021г. на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 2903,97лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 526,63лв. за м. 09.2021г., както и в размер на 311,78лв. за неправомерно ползван данъчен кредит – 7383,66лв. за периода от 15.10.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000013/30.09.2021г. на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 123,45лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 1207,61лв. за м. 10.2021г., както и в размер на 362,07лв. за неправомерно ползван данъчен кредит – 10861,37лв. за периода от 16.11.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000015/29.10.2021г. на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 123,45лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 1207,61лв. за м. 10.2021г., както и в размер на 362,07лв. за неправомерно ползван данъчен кредит – 10861,37лв. за периода от 16.11.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000015/29.10.2021г. - на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 218,91лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 2324,50лв. за м. 11.2021г., както и в размер на 528,87лв. за неправомерно ползван данъчен кредит -20920,54 за периода от 15.12.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000018/30.11.2021г. на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 191,89лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 2242,64лв. за м. 12.2021г., както и в размер на 325,21лв. за неправомерно ползван данъчен кредит -20183,72лв. за периода от 17.01.2021г. до 15.03.2022г. по фактура 01100000020/30.12.2021г. на „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД, за която е издадено кредитно известие през м. 02.2022г.;

- лихва в размер на 140,23лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 20183,72лв. за м. 01.2022г.;

- лихва в размер на 9024,49лв. върху деклариран, но неплатен ДДС в размер на 2027,28лв. и върху сумата на установения ДДС за внасяне в размер на 128436,82лв. за м. 02.2022г.

Излага конкретни съображения за необоснованост на ревизионния акт и неправилно прилагане на материалния закон. Твърди, че неправилно е отказано право на възстановяване на данъчен кредит по фактурите на предходния доставчик. Изводите за неосъществени доставки са оценени като

необосновани и произволни. Сочи се, че доставките са осъществени и са изготвени и представени всички необходими документи. Иска се цялостна отмяна на акта. Претендира разноски.

Ответникът-директорът на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП оспорва жалбата и иска актът да се потвърди като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и на събраните по делото доказателства и намери за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221721007345-020-001/21.12.2021 г., връчена на 22.12.2021 г., е възложено извършването на ревизия за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди от 08.06.2021 г. до 30.11.2022 г. Срокът за завършване на ревизията е удължаван със заповеди Р-22221721007345-020-002/04.04.2022 г., Р-22221721007345-020-003/24.08.2022 г. Тя е спряна в периода 12.05.2022г.-22.08.2022г. с издаване на съответни заповеди за спиране Р-22221721007345-023-001/12.05.2022г. и възобновяване Р-22221721007345-143-001/22.08.2022г.

Издаден е ревизионен доклад Р-22221721007345-092-001/30.09.2022 г. връчен по електронен път на 17.10.2022 г., с който се предлага непризнаване на данъчен кредит за данъчен период м. 02.2021 г. по две фактури, издадени на дружеството от „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД и начисляване на лихви за забава върху тази сума, както и върху ползван данъчен кредит по сторнирани през 02.2022г. фактури и по деклариран, но невнесен ДДС.

Основанията за това, описани в РД са следните: извършени са насрещни проверки на „Д. Т.“ 20 ЕООД. Управителят на дружеството или негов представител не е открит на адреса. Искането за представяне на документи е връчено по реда на член 32 от ДОПК чрез поставяне на информационното табло в офис „С.“ на ТД на НАП-С., публикуване в Интернет и изпращане на адреса за кореспонденция с обратна разписка. Съобщението е свалено с протокола на 15 февруари 2022 година, приложено е към преписката и искането се счита за редовно връчено. Второ искане за представяне на документи е връчено по реда на член 32 от ДОПК, чрез поставяне на информационното табло в офис „С.“ на ТД на НАП-С., публикуване в Интернет и изпращане на адреса за кореспонденция с обратна разписка. Съобщението е свалено с протокола на 03.10. 2022 година, приложено е към преписката и искането се счита за редовно връчено.

Дружеството е отразило в дневника си за продажби и в справки декларации по ЗДДС фактурите, по които „Техникал сървисис“ ЕООД е ползвало данъчен кредит. По данни от НАП е констатирано, че в дружеството е имало 28 лица, назначени на трудов договор за които не са подадени дължимите декларации образец 1 и декларация образец 6. Проверка в ИСА контрол е констатирала, че има отчетени приходи в размер на 1 022 877 лв. Допълнително, с писмо от 06.07.2022 година в ТД на НАП-офис Г. били представени от това дружество документи, които включвали: фактури, документи за извършени плащания и кредитни известия, както и договор за подизпълнение на абонаментни ни услуги по техническа поддръжка от 01 юни 2021 година между „Техникал сървисис“ ЕООД и „Д. Т.“ 20 ЕООД, с подробно изброени обекти в приложение 1 и приложение 2, договор за строителство № 1 от 10 юни 2021 година между същите дружества, договор за строителство № 2 от 15 октомври 2021 година, договор за строителство № 3 от 1 ноември 2021 година.

В ревизирания период в „Димитров Трейд 20“ ЕООД работили 38 работника на трудов договор и 11 – на граждански. В същия период „Димитров Трейд 20“ ЕООД е получило от „Техникал сървисис“ ЕООД възнаграждение за извършени услуги, в размер на 81 333,70 лв. Прави се извод, че персоналят не е достатъчен за обслужване на всички търговски обекти по договорите с проверяваното лице.

Плащанията по договорите от страна на дружеството жалбоподател към „Д. Т.“ 20 ЕООД са направени към друго дружество - „Еуро Омега Ресурс“ ЕООД, в качеството му на финансов посредник. Плащанията са извършвани по сметка [банкова сметка] на „Еуро Омега Ресурс“ ЕООД. Не е представен договор с това дружество за качеството му на финансов посредник и че управителят на това дружество С. В. С. е вписан в Търговския регистър и в „К. БГ“, със същия адрес на кореспонденция, както и че има сключени повече от 15 броя трудови договори след 2003 година на длъжност общ работник и други нискоквалифицирани длъжности в областта на строителството, последният от които е прекратен на 03 ноември 2021 година.

За ревизирания период дружеството-жалбоподател отчитало приходи от извършени ежемесечни услуги - поддръжка на офиси, строително-монтажни работи и почистване към „А. Груп“ ДЗЗД, като на ревизията не бил представен договор. От своя страна, „Димитров Трейд 20“ ЕООД отчитало извършени срещу възнаграждение, като подизпълнител, абонаментните услуги по техническа поддръжка, почистване и строително-монтажни работи на подробно изброените в приложението към договора между „Димитров Трейд 20“ ЕООД и „Техникал сървисис“ ЕООД обекти, за което издавало фактури на „Техникал сървисис“ ЕООД, с основание - авансови плащания. „Техникал сървисис“ ЕООД за извършените услуги извършвало авансовите плащания с основание - частично плащане по фактура в полза на „Димитров Трейд 20“ ЕООД, по сметка на „Еуро Омега Ресурс“ ЕООД, в качеството на финансов посредник в полза на „Димитров Трейд 20“ ЕООД, като са констатирани такива плащания в размер над 378400 лв.

Срещу „Димитров Трейд 21“ ЕООД е образувано изпълнително дело, считано 12 август 2021 година и сметките му са запорирани, поради което преводите по договора се плащали по сметка на друго дружество. От това се прави извод, че в дружеството жалбоподател са били наясно, че „Димитров Трейд 20“ ЕООД е неизряден данъкоплатец. Констатирано е също така несъответствие на датите на плащания с датите на издаване на фактурите. Част от фактурите, издадени от Д. Т. 20“ ЕООД, впоследствие през месец февруари 2022 година, са сторнирани, от което е прието че по тези фактури дружеството-жалбоподател само е констатирало, че няма извършени доставки и е оправило финансовия си резултат, вследствие на което върху сумата на данъчния кредит по тези фактури е начислен лихва за периода, в който е ползван.

Това са следните фактури: № № 01100000007/30.06.2021г., 01100000011/30.08.2021г., 01100000013/30.09.2021г., 01100000015/29.10.2021г., 01100000015/29.10.2021г., 01100000018/30.11.2021г., 01100000020/30.12.2021г.

За данъчен период февруари 2022 година е констатирано, че дружеството е подало справка-декларация на 14 март 2022 година и е декларирало ДДС за внасяне в размер на 2027,28 лв. Прието, е че по две от фактурите издадени от „Димитров Трейд 20“ ЕООД, включени в справката-декларация, не са налице основание за ползване на данъчен кредит, тъй като не са реализирани реални услуги, поради която е променен данъчният резултат на дружеството, като е увеличен със сумата на ползвания данъчен кредит - със 128436,82лв.

РД е връчен на електронно на 06.12.2022г. Срещу него не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА Р-22221721007345-091-001/18.11.2022г., издаден от В. Г. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. – орган, възложил ревизията и В. Г. К. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. Т., ръководител на ревизията, връчен на 24.02.2023г.

С него се възприемат фактическите и правни установявания и изводи от РД и се установяват гореописаните вземания на обща стойност 154382,29лв.

Посоченият РА е обжалван пред Директора на дирекция ОДОП, ТД на НАП С. с жалба 53-06-10614/20.12.2022г. и е потвърден изцяло с решение № 218/15.02.2023г. В решението се

възприемат и повтаря изцяло доводите, изложени в РД и РА.

По делото е изготвена и ССЕ, от която се установява следното:

На база на документите по делото и след проверка по счетоводните документи на дружеството е констатирано, че процесните две фактури, по които не е признат данъчен кредит, са включени в счетоводния регистър на дружеството, главна книга на сметка 401 „Доставчици“. Плащанията по процесните фактури са направени по сметка с получател „Еуро Омега Ресурс“ ЕООД, в качеството на финансов посредник, в полза на „Димитров Трейд 20“ ЕООД. Основанията за заплащането са цитираните в ревизионните актове - договор за подизпълнение на абонаментни услуги по техническа поддръжка от 1 юни 2021 година, договори за строителство съответно № 1, 2 и 3 от 1 юни 2021 година, от 15 октомври 2021 година и от 1 ноември 2021 година. Извършените услуги за в размер на 550956,45 лв.

На база данните в счетоводството на дружеството експертизата е приела, че тези услуги са участвали в осъществяването на последващи облагаеми доставки от страна на „Техникал сървисис“ ЕООД, за извършване на услуги по почистване и поддръжка на офиси и търговски обекти, тоест използвани са в независимата икономическа дейност на жалбоподателя към „А. Груп“ ДЗЗД - за извършени услуги по обекти на стойност 580108,49 лв. без ДДС, С. С. Р. МОЛ ЕАД - за извършени услуги на стойност 29640,21 лв., „Алмагест“ АД - за авансово плащане на стойност 10000 лв., „Магнум България Гама“ ЕООД - за извършени услуги по обекти и ремонтна услуга на стойност 6992,41лв. Установено е и извършено разплащане от страна на „А. Груп“ДЗЗД.

Експертизата установява също, че описаните в Приложение номер 1 към делото документи - договори, приложения към договори, приемо-предавателни протоколи за услуги и приемо-предавателни протоколи - протокол 19, съдържат данни за получени услуги, които съответстват на тези по процесните фактури. Установява, че основният доставчик на дружеството е „Димитров Трейд 20“ ЕООД. Не е констатирана разлика в начина, по който са документирани доставките към другите доставчици на дружеството от тези към Д. Т. 20 ЕООД.

Икономическата дейност на дружеството е свързана с техническа поддръжка и почистване на офиси на големи търговски вериги, като основните клиенти са „А. Груп“ ДЗЗД, С. С. Р. МОЛ ЕАД, „Алмагест“ АД и „Магнум България Гама“ ЕООД.

Съдът кредитира заключението на експертизата, която е изготвена от компетентно и непредубедено вещо лице и е обоснована в определени части, като кредитирането ще бъде обсъдено по-долу. Съдът кредитира и писмените доказателства по делото, които са непротиворечиви и взаимно допълващи се. Фактите, които се извеждат от тях са описани правилно в РД. Единствено ново обстоятелство е установения с експертизата факт, че сумите за последващите доставки от дружеството-жалбоподател към „А. Груп“ ДЗЗД, са били платени, доколкото по време на ревизията не са били представени документи за това обстоятелство.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл. 156, ал. 2 ДОПК.

Разгледана по същество, съдът намира, че жалбата е основателна.

Съгласно чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съдът следва да кредитира обстоятелството, че по делото е представен оптичен носител, върху

който са отразени подписани с КЕП документи.

За електронните подписи на органите по приходите, издали РА, са налице удостоверения за квалифицирани електронни подписи, които са в електронна форма и съдържанието им е видно при отваряне на електронните документи и обследване на данните, касаещи електронните подписи. Те отговарят на цитираните и от ВАС в отменителното решение нормативни изисквания. В съдържанието им е инкорпориран текст, че съответното удостоверение е квалифицирано в съответствие с Регламент №910/2014 г.

Съобразно т.р. и предвид отменителното решение по тълкувателно дело № 2/2024 г. следва да се приеме, че РА е издаден от компетентен орган.

По материалната законосъобразност.

Съгласно чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС, от съществено значение за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит и неговото упражняване е получателят по доставката да разполага с фактура за доставката и тя да е реално осъществена. Двете предпоставки за признаване право на кредит са кумулативни и липсата, на която и да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. Осъществяването на фактическия състав на доставката подлежи на доказване.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик. Константно при тълкуването на чл. 167 от Директива 2006/112-както в практиката на Съда, така и практиката на националните съдилища се приема, че наличието на действително осъществена /реална/ доставка е основна предпоставка за възникване на правото на приспадане. Това е прието и по делото "Б.", С-285/1. В т. 31 от него е посочено, че за да се установи, че на основание тези доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани (от Б.) за извършването на облагаеми сделки.

Извършването на доставката представлява данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС. При възникването на това събитие се поражда задължение за доставчика да начисли данък и съответно- свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

На следващо място, съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, за признаване правото на приспадане на данъчен кредит следва да са получени стоки или услуги по предходни облагаеми доставки. Наличието на предходна облагаема доставка е едно от кумулативно необходимите условия, за да се признае право на приспадане на данъчен кредит. Установяването на тези факти предполага изследване на предходните и последващите доставки, съхранението и транспортирането на стоката, заприхождаването ѝ при получателя и т. н.

Настоящият състав, като взе предвид събраните по делото доказателства, намира, че жалбата е неоснователна.

По отношение на начислените лихви. Настоящият състав намира, че правилно са

начислени лихви. Това е така, доколкото жалбоподателят при издаването им е ползвал ДДС, за което самият той е извършил впоследствие сторниране по фактурите, поради което следва да се извърши правоприлагане, по арг. от следната норма на чл. 175, ал. 2, т. 2 ДОПК:

(2) Лихва се дължи и:

2. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) върху невнесената в предвидения в закона срок авансова вноска - от датата, на която авансовата вноска е станала изискуема, до датата на внасяне на авансовата вноска, но не по-късно от 31 декември на годината, за която се дължи авансовата вноска.

Следователно, предвид посочените норми, а това е и основен принцип на правото, лихва се дължи върху едно съществуващо и изискуемо задължение.

В този смисъл, следва да се ценят и действията на самия жалбоподател по сторнирането им, с които действия той признава неизгоден за себе си факт, а именно – наличие на предпоставки за сторниране на фактурите, издадени за периода юни-декември 2021 г. на обща стойност 661 147,72 лв. След като са налице такива предпоставки, той е извършил със своите действия и признание на неизгодния за него факт, че е ползвал данъчен кредит, без да е налице правно основание за това.

Независимо от това, през м. февруари 2022 г. жалбоподателят е издал двете фактури за този период, описани по-горе, за същите доставки, на същата стойност.

В случая, за тези доставки следва да се отбележи обстоятелството, че са извършвани плащания, на трето лице, като е посочено, че това лице е „посредник“. Т.е. на него е възложено извършването на правни действия – получаване плащания, което следва да квалифицира договора като такъв за поръчка по смисъла на чл. 280 ЗЗД.

Ако е налице такава правна фигура обаче, следва да се отбележи, че този посредник /довереник, във вътрешните отношения, по арг. от чл. 284 ЗЗД е длъжен да уведоми доверителя за изпълнението на поръчката; да даде на доверителя сметка и да му предаде всичко, което е получил в изпълнение на поръчката, в каквато насока не са представяни доказателства.

Последното е още един аргумент в подкрепа на тезата на данъчните органи, че не са налице данни за твърдяната сделка във връзка с плащанията по договорите.

Относно реалността на доставките съдът счита, че описаният в тях доставчик не притежава необходимата кадрова и материална обезпеченост. Не се установява наличие на действителни търговски отношения, видно от събраните доказателства, между жалбоподателя и издателя на фактурите – „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД. Не може да се направи извод за действително получаване на предмета на доставките от жалбоподателя.

Видно от доказателствата е установено още в ревизионното производство и не се опровергава от доказателствата в съдебното производство, че в „ДИМИТРОВ ТРЕЙД 20“ ЕООД от м. 06.2021 г. работят 38 работника, основно – чистачи. Същите тези лица обаче са били назначени и в „БИСКО 2019“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], където съобразно представените декларации са работили на пълен, 8-часов работен ден.

В случая се цели да се удостовери извършване на дейности – техническа поддръжка с месечен абонамент и дейности по извършване на строително ремонтни дейности, за които

настоящият състав намира, че не би имало кадрова обезпеченост предвид декларираните общ работник и ръководител строителство по трудов договор, както и с оглед обема на дейностите по договор за строителство № 1/10.6.2021 г. и договор за строителство № 2/15.10.2021 г., както и № 3/1.11.2021 г. и документираните по тези договори строително-ремонтни работи.

Ето защо следва да се приеме, въз основата на събраните доказателства, че следва да се направи единственият възможен извод, че не се установява реалното изпълнение на доставките по процесните фактури. Т.е. ответникът проведе пълно и главно доказване в тази насока.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК следва да се определи възнаграждение в размер на 300 евро.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Техникал Сървисис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], срещу ревизионен акт № Р-22221721007345-091-001/18.11.2022г., издаден от В. Г. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. – орган възложил ревизията, и В. Г. К., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. Т., ръководител на ревизията, потвърден с решение № 218/15.02.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Техникал Сървисис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите сумата от 300 евро разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от евровата равностойност на 1700 лв.

При невнасяне на дължимата държавна такса жалбата следва да бъде върната.